

[Undervisningsministeren.]

met fra før-skolealderen og opad, men også at få skabt en nærmere sammenhæng imellem uddannelsessystemet og hele den sociale og kulturelle sektor. Dette skulle kort antyde perspektivet og vanskelighederne i begrebet, der altså bl. a. omfatter alle dele af uddannelsessystemet, som må opfattes som en helhed.

Integrationen, især den tværgående, fører også til den føromtalte udvidelse af vort traditionelle undervisningsbegreb; det må omfatte det enkelte individs hele personlighedsudvikling og trivsel, og det må inddrage individets omgivelser.

Også andre forhold indicerer en udvidelse af undervisningsbegrebet, men det hænger mere sammen med den tekniske udvikling, hvor vi kun står ved begyndelsen af store muligheder. Vi må uden tvivl for alvor tage hensyn til, at den enkelte gennem massemedierne og andre tekniske hjælpemidler har fået hidtil ukendte og endnu langt fra udforskede, endsige udnyttede muligheder for selv at skaffe sig nødvendige eller ønskede oplysninger, som medfører, at den enkelte bliver mindre afhængig af de traditionelle institutioner for formidling af kundskaber og færdigheder. Men konsekvenserne heraf kan vi ikke overskue på nuværende tidspunkt.

Ideen i den livslange uddannelse og udvikling er altså først og fremmest, at al uddannelse må ses i sammenhæng og følgelig også uddannelsernes planlægning, og det er da også helt i overensstemmelse med denne tankegang, når regeringen i den nærmeste fremtid vil nedsætte et uddannelsesråd for alle uddannelser med hertil hørende sektorråd. Det overordnede uddannelsesråd og sektorrådene skal være forbindelsesleddet mellem administrationen og de besluttende myndigheder på den ene side og samfundets forskellige dele og funktioner på den anden. Uddannelsesrådet skal beskæftige sig med planlægning og ressourcefordeling, og det skal medvirke til en bedre sammenhæng mellem de forskellige uddannelser og der-

ved prøve at få uddannelsessystemet til at fungere som en helhed, hvis enkelte dele skal supplere og komplettere hinanden.

Sektorrådene vil på tilsvarende måde få til opgave at styrke planlægningen inden for de enkelte dele af uddannelsessystemet, og det indgår i mine planer at etablere et særligt sektorråd for den frivillige ungdoms- og voksenundervisning med tilknytning til direktoratet for ungdomsundervisningen. Gennem disse foranstaltninger vil det forhåbentlig på lidt længere sigt lykkes at få det store og komplicerede og stærkt ekspanderende uddannelsessystem til at fremtræde som en helhed. Sektorrådet for den frivillige ungdoms- og voksenundervisning må bl. a. føre den debat, som vi starter her i dag, videre med henblik på de fremtidige udviklingslinjer på voksenundervisningens område.

Det er klart, at denne opfattelse, at enhver uddannelse skal være en del af en helhed, der er så differentieret og smidig, at den kan imødekomme såvel det enkelte menneskes som samfundets skiftende behov, må få konsekvenser for alle dele af systemet. Grunduddannelsen, folkeskolen, må ud fra denne opfattelse forberede den enkelte elev til en livslang lære- og udviklingsproces ved — gennem såvel indhold som metoder — at indrette sig på, at den er det første led i en livslang kæde af undervisningserfaringer. Denne tankegang finder naturligvis udtryk i det forslag til en ny folkeskolelov, der vil blive fremsat i folketinget om kort tid. I lovudkastets formålsformulering hedder det således, at det er folkeskolens opgave i samarbejde med forældrene at give eleverne mulighed for at tilegne sig viden, færdigheder, arbejdsmetoder og udtryksformer, som medvirker til den enkelte elevs alsidige udvikling. Folkeskolen skal endvidere skabe sådanne muligheder for oplevelser og selvvirksomhed, at eleven kan øge sin lyst til at lære, udfolde sin fantasi og opøve sin evne til selvstændig vurdering og stillingtagen og udvikle sig i tillid til sig selv og til fællesskabets muligheder. Skolen skal forberede ele-